

Răspuns

Iulia Dragomir

Când nu se suprapun culorile migdalate de chemări,
se înfiripă o poveste de dragoste între mierle
și creanga înverzită de fluturi a verii.
Când am deschis larg poarta să între Dumnezeu cu alaiul de îngeri,
am ascultat cu inima elogiul frunzelor .
A sunat ceasul și atenția s-a cuibărit în scorbura verii.
Am întins brațul și am întrezărit pasul
la o tăcere depărtare de crinii albi, legănați de gânduri.
Din ce există, îmi fac drum.
Până la scânduri, îmi plec urechea la setea din adâncuri.(22.08.2021)